

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

6. listopada 2022.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Isporuka usluga uz naknadu – Izuzeće – Članak 135. stavak 1. točka (b) – Odobravanje kredita – Ugovor o podsudjelovanju”

U predmetu C-250/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Vrhovni upravni sud, Poljska), odlukom od 27. listopada 2020., koju je Sud zaprimio 21. travnja 2021., u postupku

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

protiv

O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: C. Lycourgos, predsjednik vijeća, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi i O. Spineanu-Matei (izvjestiteljica), suci,

nezavisna odvjetnica: L. Medina,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 24. ožujka 2022.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Szef Krajowej Administracji Skarbowej, B. Kołodziej, D. Pach i T. Wojciechowski,
- za poljsku vladu, A. Kramarczyk-Szałczyńska i B. Majczyna, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, A. Armenia, B. Sasinowska i M. Siekierzyńska, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 12. svibnja 2022.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 125, str. 15., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 225, str. 1., SL 2018., L 329, str. 53., SL 2019., L 245, str. 9., SL 2019., L 289, str. 59. i SL 2020., L 191, str. 5., u

daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (ravnatelj državne porezne uprave, Poljska) (u daljnjem tekstu: Porezna uprava) i fonda O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O.S.A. (u daljnjem tekstu: fond O) u pogledu kvalifikacije usluga koje se pružaju na temelju ugovora o podsudjelovanju za potrebe oslobođenja od poreza na dodanu vrijednost (PDV).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Direktive o PDV-u predviđeno je:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u:

[...]

(c) isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav”.

4 Člankom 24. stavkom 1. te direktive propisano je:

„Isporuka usluga’ znači svaka transakcija koja ne čini isporuku robe.”

5 U skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b) navedene direktive:

„Države članice obvezne su izuzeti sljedeće transakcije:

[...]

(b) odobravanje i ugovaranje kredita i upravljanje kreditom od strane osobe koja ga odobrava.”

Nacionalno pravo

Zakon o PDV-u

6 Članak 43. stavak 1. Ustave o podatku od tovaru i uslug (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. od 2004., br. 54, pozicija 535), u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u), određuje:

„PDV-a su oslobođeni:

[...]

38) usluge odobravanja kredita ili novčanih zajmova i usluge posredovanja prilikom odobravanja kredita ili novčanih zajmova, kao i upravljanje kreditima ili novčanim zajmovima od strane davatelja tih kredita ili zajmova;

39) usluge pružanja jamstava, osiguranja i bilo kojeg drugog kolaterala za financijske transakcije i transakcije osiguranja te usluge posredovanja koje se odnose na te usluge te upravljanje kreditnim osiguranjima od strane davatelja tih kredita ili zajmova.

[...]”.

7 ?lankom 183. stavkom 4. Ustawe o funduszach inwestycyjnych i zarz?dzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Zakon o investicijskim fondovima i upravljanju alternativnim investicijskim fondovima), od 27. svibnja 2004. (Dz. U. od 2004., br. 146, pozicija 1546), u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku, predvi?eno je:

„Ugovor koji se odnosi na prijenos fondu svih koristi koje je primio inicijator sekuritizacije ili korisnik sekuritiziranih tražbina iz odre?enog skupa tražbina ili iz odre?enih tražbina (ugovor o podsudjelovanju) treba sadržavati obvezu tih subjekata da fondu prenesu:

1. ukupne prihode od sekuritiziranih tražbina;
2. glavnice sekuritiziranih tražbina;
3. iznose dobivene realizacijom kolateralâ sekuritiziranih tražbina, kada su tražbine inicijatora sekuritizacije ili korisnika osigurane tražbine ispunjene realizacijom kolateralâ.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

8 Fond O je nestandardizirani sekuritizacijski fond, u smislu ?lanka 183. i sljede?ih ?lanaka Zakona o investicijskim fondovima i upravljanju alternativnim investicijskim fondovima, u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku. Budu?i da je namjeravao sklopiti ugovore o podsudjelovanju s bankama ili investicijskim fondovima, taj je fond poljskom ministru financija podnio zahtjev za porezno mišljenje, koji se odnosio na tumaženje ?lanka 43. stavka 1. to?aka 38. i 39. Zakona o PDV-u, kako bi saznao mogu li isporuke koje je on morao izvršiti u svojstvu podsudjelovatelja na temelju tih ugovora biti oslobo?ene od PDV-a s obzirom na tu odredbu.

9 Prema mišljenju fonda O, sklapanjem ugovora o podsudjelovanju inicijator se obvezuje prenijeti podsudjelovatelju sve prihode od tražbina poblize odre?enih u tom ugovoru u zamjenu za ugovorom utvr?eno financiranje koje prima od potonjega, od trenutka sklapanja navedenog ugovora. Dužni?ki instrumenti ostaju u inicijatorovoj imovini. Razlika izme?u financiranja ispla?enog inicijatoru i iznosa koji je tijekom trajanja ugovora primio podsudjelovatelj predstavlja podsudjelovateljevu naknadu. Sustav podsudjelovanja stoga ima dvostruku funkciju, odnosno, s jedne strane, on je instrument kreditiranja, s obzirom na to da inicijator unaprijed prima gotovinska sredstva kao protu?inidbu za svoju obvezu prijenosa podsudjelovatelju prihoda predmetnih tražbina i, s druge strane, on je osiguranje od rizika u mjeri u kojoj se na ta gotovinska sredstva ne?e odnositi kreditni rizik povezan s navedenim tražbinama.

10 Stoga su, prema mišljenju fonda O, usluge pružene na temelju ugovorâ o podsudjelovanju oslobo?ene od PDV-a na temelju ?lanka 43. stavka 1. to?aka 38. i 39. Zakona o PDV-u, bilo kao financijski instrumenti usporedivi s ugovorima o kreditu bilo kao usluge koje osiguravaju preuzimanje rizika od nesolventnosti dužnikâ.

11 Suprotno tomu, poreznim mišljenjem od 30. prosinca 2015. poljski ministar financija smatrao je, s jedne strane, da se ugovor o podsudjelovanju ne može izjednažiti s ugovorom o kreditu u mjeri u kojoj, prvo, tražbina koja je predmet ugovora ostaje u imovini inicijatora, drugo, ugovor o podsudjelovanju, za razliku od ugovora o kreditu, sadržava jasnu specifikaciju o izvoru sredstava iz kojih ?e se podsudjelovatelj namiriti i tre?e, u slu?aju dužnikova stežaja, podsudjelovatelj nema pravo od inicijatora zahtijevati naknadu preostalih dugovanih iznosa. Stoga ugovor o podsudjelovanju, ?iji je predmet pravo na sudjelovanje u posebnim pla?anjima koje se inicijator obvezuje prenijeti na podsudjelovatelja, ne uklju?uje djelatnosti koje su usporedive s onima

predviđena člankom 43. stavkom 1. točkom (c) Zakona o PDV-u.

12 S druge strane, prema mišljenju poljskog ministra financija, kada podsudjelovatelj pruža svoje usluge, ne osniva se nikakvo jamstvo, osiguranje ili drugi kolateral u korist inicijatora tako da ni njegove djelatnosti nisu obuhvaćene člankom 43. stavkom 1. točkom 29. Zakona o PDV-u.

13 Slijedom toga, poljski ministar financija smatrao je da se na transakcije koje je fond O opisao u svojem zahtjevu za porezno rješenje ne primjenjuje nijedno od oslobođenja od PDV-a predviđenih člankom 43. stavkom 1. točkama 38. i 39. Zakona o PDV-u te da ih se treba oporezovati osnovnom stopom od 23 %.

14 Fond O je Wojewódzkim Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodski upravni sud u Varšavi, Poljska) podnio tužbu protiv poreznog mišljenja 30. prosinca 2015.

15 Presudom od 25. svibnja 2017. taj je sud poništio to mišljenje. On je presudio da ugovor o podsudjelovanju predstavlja financijski instrument koji je usporediv s ugovorima o kreditu, čiji je glavni predmet financiranje inicijatora i osiguranje toga da on ima neposredan pristup kapitalu uz obvezu da ga naknadi. Činjenica da tražbina ostaje u inicijatorovoj imovini nije relevantna s obzirom na gospodarski cilj ugovora. Kao protučinidbu za prijenos sredstava inicijatoru, podsudjelovatelj ima gospodarsku prednost u obliku prihoda koji prelaze iznos uloženog kapitala. Takva transakcija oslobođena je od PDV-a na temelju članka 43. stavka 1. točke 38. Zakona o PDV-u jer sadržava bitne elemente odobravanja kredita. Suprotno tome, budući da se na temelju ugovora o podsudjelovanju ne osniva nikakvo jamstvo, osiguranje ili drugi kolateral u korist inicijatora, u predmetnom se slučaju ne primjenjuje oslobođenje predviđeno člankom 43. stavkom 1. točkom 39. Zakona o PDV-u.

16 Porezna uprava je podnijela žalbu protiv te presude sudu koji je uputio zahtjev, Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska).

17 Taj sud pojašnjava da je člankom 43. stavkom 1. točkom 38. Zakona o PDV-u u poljsko zakonodavstvo prenesen članak 135. stavak 1. točka (b) Direktive o PDV-u.

18 Prema mišljenju navedenog suda, s gospodarske točke gledišta, ugovor o podsudjelovanju, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, predstavlja uslugu financiranja čiji je bitni cilj osiguranje toga da inicijator upotrebljava sredstva koja su mu stavljena na raspolaganje, pri čemu kao protučinidbu podsudjelovatelju plaća iznose koji odgovaraju vrijednosti prihoda predmetnih tražbina. Stoga je priroda ugovora o podsudjelovanju usporediva s onom ugovora o kreditu na temelju kojeg korisnik kredita od davatelja kredita dobiva sredstva koja ima pravo koristiti kako želi te se obvezuje vratiti ih tijekom trajanja ugovora. Poput davatelja kredita, podsudjelovatelj će, osim isplaćenog iznosa, primiti i prednost u obliku novčanog tijeka koji prekoračuje iznos uloženog kapitala.

19 Ipak, sud koji je uputio zahtjev ističe da ugovor o podsudjelovanju ima određene posebnosti koje ga razlikuju od ugovora o kreditu i da su te posebnosti u bitnome one koje je istaknuo poljski ministar financija u poreznom mišljenju. Stoga se on pita sprječavaju li te posebnosti to da se, za potrebe PDV-a, ugovore o podsudjelovanju kvalificira kao „ugovore o kreditu”.

20 U tim je okolnostima Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 135. stavak 1. točka (b) [Direktive o PDV-u] tumačiti na način da se izuzeće predviđeno tom odredbom za transakcije koje se odnose na odobravanje kredita, ugovaranje kredita ili upravljanje kreditima primjenjuje na ugovor o podsudjelovanju opisan u glavnom

postupku?”

O prethodnom pitanju

21 Uvodno valja primijetiti da, iako se prethodno pitanje odnosi na tri transakcije koje su oslobođene od PDV-a na temelju članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u, odnosno odobravanje i ugovaranje kredita te upravljanje njime, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se dvojbe suda koji je uputio zahtjev u bitnome odnose na eventualnu kvalifikaciju ugovora o podsudjelovanju kao transakcije odobravanja kredita, u smislu te odredbe.

22 U tim okolnostima valja smatrati da se postavljeno pitanje u bitnome odnosi na to treba li članak 135. stavak 1. točka (b) Direktive o PDV-u tumačiti na način da su pojmom odobravanja kredita, u smislu te odredbe, obuhvaćene usluge koje podsudjelovatelj pruža na temelju ugovora o podsudjelovanju, a koje se sastoje u tome da on inicijatoru stavlja na raspolaganje financiranje, a ovaj njemu u zamjenu prenosi prihode tražbina koje su pobliže određene u tom ugovoru, koje ostaju u inicijatorovoj imovini.

23 Kako bi se pružio koristan odgovor sudu koji je uputio zahtjev, kao prvo, valja ispitati ulaze li takve isporuke u područje primjene Direktive o PDV-u.

24 U članku 2. stavku 1. točki (c) Direktive o PDV-u određeno je da isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav podliježe PDV-u.

25 S tim u vezi, valja podsjetiti na to da je isporuka usluga obavljena „uz naknadu” u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive o PDV-u te koja stoga podliježe obvezi PDV-a samo ako postoji izravna veza između obavljene usluge i protuvrijednosti koju je obveznik poreza primio. Takva izravna veza bit će uspostavljena ako između pružatelja i korisnika usluga postoji pravni odnos tijekom kojega izmjenjuju uzajamne obveze, pri čemu protuobveza koju dobiva pružatelj usluge predstavlja stvarnu protuvrijednost usluge pružene korisniku (presuda od 22. listopada 2015., Hedqvist, C 264/14, EU:C:2015:718, t. 27. i navedena sudska praksa).

26 U predmetnom slučaju iz elemenata spisa koji je podnesen Sudu proizlazi da se u okviru ugovora o podsudjelovanju podsudjelovatelj i inicijator jedan drugomu obvezuju da će podsudjelovatelj staviti inicijatoru na raspolaganje financiranje, dok će potonji podsudjelovatelju prenijeti prihode tražbina pobliže određenih u navedenom ugovoru, pri čemu će dužnički instrumenti ostati u inicijatorovoj imovini. Inicijator prima uslugu u zamjenu za protuobvezu koja odgovara razlici između predviđene vrijednosti prihoda tražbina i iznosa financiranja koje je isplatio podsudjelovatelj.

27 Slijedom toga, valja smatrati, poput nezavisne odvjetnice u točki 40. njezina mišljenja, da isporuke koje je izvršio podsudjelovatelj na temelju ugovora o podsudjelovanju, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, predstavljaju isporuke usluga „uz naknadu”, u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive o PDV-u.

28 Naime, za potrebe određivanja toga je li isporuka usluga naplatna ili ne nevažno je to što naknada nema oblik plaćanja provizije ili posebnih troškova (presuda od 22. listopada 2015., Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, t. 29. i navedena sudska praksa). Iz toga slijedi da u predmetnom slučaju oblik naknade isplaćene podsudjelovatelju ne utječe na (ne)naplatnost njegove obveze.

29 Osim toga, iako je točno da je Sud presudio da subjekt koji na vlastiti rizik stječe sumnjive tražbine po cijeni nižoj od njihove nominalne vrijednosti ne vrši isporuku usluga „uz naknadu”, u

smislu Šeste direktive Vijeća 77/388/CEE od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.), ako razlika između nominalne vrijednosti navedenih tražbina i njihove kupovne cijene odražava stvarnu gospodarsku vrijednost predmetnih tražbina u trenutku njihova ustupa (presuda od 27. listopada 2011., GFKL Financial Services, C-93/10, EU:C:2011:700, t. 26.), u glavnom predmetu podsudjelovatelj ipak na vlastiti rizik ne stječe sumnjive tražbine po cijeni nižoj od njihove nominalne vrijednosti. Usto, kao što pobliže navodi Porezna uprava u svojem odgovoru na pitanja koja je postavio Sud, s obzirom na posebnosti ugovora o podsudjelovanju, iznos financiranja stavljenog na raspolaganje inicijatoru općenito je određen razlikom od cijene koju je primatelj platio za ustup tražbina.

30 Kao drugo, valja ispitati jesu li isporuke podsudjelovatelja obuhvaćene pojmom odobravanja kredita, u smislu članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u. S tim u vezi najprije valja podsjetiti na to da oslobođenja iz članka 135. stavka 1. Direktive o PDV-u predstavljaju autonomne pojmove prava Unije čiji je cilj izbjegavanje razilaženja u primjeni sustava PDV-a među državama članicama (presuda od 17. prosinca 2020., Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, t. 30. i navedena sudska praksa).

31 Izraze upotrijebljene za utvrđivanje izuzeća u članku 135. stavku 1. Direktive o PDV-u treba usko tumačiti jer je riječ o odstupanjima od općeg načela prema kojem se PDV naplaćuje na svaku naplatnu isporuku usluga poreznog obveznika (presuda od 17. prosinca 2020., Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, t. 31. i navedena sudska praksa).

32 Međutim, tumačenje tih izraza mora biti u skladu s ciljevima koji se nastoje postići tim izuzećima i ono mora poštovati zahtjeve načela porezne neutralnosti, koje je svojstveno zajedničkom sustavu PDV-a. Stoga to pravilo uskog tumačenja ne znači da izraze upotrijebljene za definiranje izuzeća iz navedene odredbe treba tumačiti na način koji bi ih lišio njihova učinkovitosti (presuda od 17. prosinca 2020., Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, t. 32. i navedena sudska praksa).

33 Što se tiče, osobito, članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u, valja podsjetiti na to da se odobravanje kredita, u smislu te odredbe, sastoji, među ostalim, od stavljanja kapitala na raspolaganje uz naknadu (presuda od 17. prosinca 2020., Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, t. 36. i navedena sudska praksa).

34 S tim u vezi, iz sudske prakse proizlazi da, iako je ta naknada u načelu osigurana plaćanjem kamata, drugi oblici protučinidbe ne mogu spriječiti da se transakciju kvalificira kao odobravanje kredita u smislu članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u. Naime, Sud je već presudio da financiranje unaprijed kupnje robe, kao protučinidba za povećanje iznosa koji plaća korisnik tog financiranja predstavlja financijsku transakciju sličnu odobravanju kredita te je stoga oslobođeno PDV-a na temelju te odredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 15. svibnja 2019., Vega International Car Transport and Logistic, C-235/18, EU:C:2019:412, t. 47. i 48.).

35 Osim toga, transakcije koje su izuzete na temelju navedene odredbe definirane su s obzirom na prirodu isporučenih usluga, a ne s obzirom na isporučitelja ili primatelja usluge, tako da primjena tih izuzeća ne ovisi o statusu subjekta koji isporučuje te usluge. Stoga se doseg izraza „odobravanje [...] kredita” iz članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u ne može ograničiti samo na zajmove i kredite koje odobravaju banke i financijske institucije (presuda od 17. prosinca 2020., Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, točke 34. i 35. i navedena sudska praksa).

36 U predmetnom slučaju, uz pridržaj provjere suda koji je uputio zahtjev, usluga koju je podsudjelovatelj pružio inicijatoru na temelju ugovora koji su međusobno sklopili sastoji se od jedne isporuke koju u bitnome čini isplata kapitala u zamjenu za naknadu. Valja ispitati ima li,

razmotrivši sveobuhvatno, takva isporuka prirodu odobravanja kredita u smislu ?lanka 135. stavka 1. to?ke (b) Direktive o PDV-u.

37 S tim u vezi, kako je pobli?e odre?eno u to?ki 26. ove presude, od trenutka sklapanja ugovora o podsudjelovanju podsudjelovatelj mo?e raspolagati inicijatorovim kapitalom u zamjenu za naknadu koja se sastoji u razlici izme?u kapitala koji je ispla?en inicijatoru i iznosa koji je primio podsudjelovatelj tijekom trajanja ugovora o podsudjelovanju na ime prihoda tra?bina koje su pobli?e odre?ene u tom ugovoru. Budu?i da du?niki instrumenti ostaju u imovini inicijatora, podsudjelovatelj nema pravo na podno?enje pravnog sredstva protiv potonjega u slu?aju da du?nici predmetnih tra?bina ne ispunjavaju svoje obveze.

38 Okolnost da je podsudjelovatelj izlo?en potencijalnim gubicima i tako snosi kreditni rizik svojstvena je svakoj transakciji odobravanja kredita, neovisno o tome proizlazi li taj rizik iz ?injenice da du?nici tra?bina ?iji su mu prihodi preneseni ne ispunjavaju svoje obveze ili iz nesolventnosti njegova izravnog suugovaratelja.

39 Isto tako, nepostojanje osiguranja osnovanih u korist podsudjelovatelja nije odlu?uju?e za to da se predmetni ugovor o podsudjelovanju kvalificira kao odobravanje kredita. Naime, mjere poduzete radi ubla?avanja kreditnog rizika, koje se u pravilu sastoje od osnivanja osiguranja, hipotekarnih ili drugih, mogu se razlikovati ovisno o vrsti financiranja i nisu su?inske za takvu kvalifikaciju, s obzirom na to da je ona uvjetovana postojanjem dvaju elemenata navedenih u to?ki 33. ove presude, odnosno stavljanjem na raspolaganje kapitala i isplatom naknade.

40 Stoga ?injenica da podsudjelovatelj nema pravo na podno?enje pravnog sredstva protiv inicijatora u slu?aju da du?nici tra?bina ?iji su mu prihodi preneseni ne ispunjavaju svoje obveze i ?injenica da du?niki instrumenti ostaju u inicijatorovoj imovini, ili to da je izvor kapitala iz kojeg ?e se namiriti podsudjelovatelj naveden u ugovoru o podsudjelovanju, ne naru?avaju su?insku prirodu transakcije podsudjelovanja koja se sastoji u financiranju po?etnih zajmova.

41 Takvo tuma?enje pojma odobravanja kredita, u smislu ?lanka 135. stavka 1. to?ke (b) Direktive o PDV-u, koje ne dovodi u pitanje na?elo porezne neutralnosti svojstveno zajedni?kom sustavu PDV-a, uskla?eno je s ciljem koji se nastoji posti?i tom odredbom i koji se osobito sastoji u izbjegavanju pove?anja troškova potro?a?kog kredita (vidjeti analogijom presudu od 3. o?ujka 2011., Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, t. 21. i navedenu sudsku praksu).

42 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da ?lanak 135. stavak 1. to?ku (b) Direktive o PDV-u treba tuma?iti na na?in da su pojmom odobravanja kredita, u smislu te odredbe, obuhva?ene usluge koje podsudjelovatelj pru?a na temelju ugovora o podsudjelovanju, a koje se sastoje u tome da on inicijatoru stavlja na raspolaganje financiranje, a ovaj njemu u zamjenu preneosi prihode tra?bina pobli?e odre?enih u tom ugovoru, koje ostaju u inicijatorovoj imovini.

Troškovi

43 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podno?enja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenog, Sud (?etvrto vije?e) odlu?uje:

Članak 135. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

treba tumačiti na način da su:

pojemom odobravanja kredita, u smislu te odredbe, obuhvaćene usluge koje podsudjelovatelj pruža na temelju ugovora o podsudjelovanju, a koje se sastoje u tome da on inicijatoru stavlja na raspolaganje financiranje, a ovaj njemu u zamjenu prenosi prihode tražbina pobliže određenih u tom ugovoru, koje ostaju u inicijatorovoj imovini.

Potpisi

* Jezik postupka: poljski